

[Aksel Møller.]

Den er i Grunden betydelig mindre præget af Kong Oluf Hunger end den, den højtærede Handelsminister forelagde i grove Træk ved Nytaarstid. Dengang havde vi kun Raad til en Import paa 2 800 Mill. Kr. mod en Import i 1947 paa 3 146 Mill. Kr. Nu bebudes der en Import, der er 300 Mill. Kr. større end den, man turde regne med ved Nytaarstid. Jeg er naturligvis klar over, at de Prisstigninger, der har fundet Sted ude i Verden, gør det umuligt for os for 3 100 Kr. Mill. i 1948 at faa den samme Varemængde, som 3 100 Mill. Kr. indbragte i 1947. Jeg er nu ikke helt overbevist om, at Balanceplanen er objektivt ærlig — at den er subjektivt ærlig, derom tvivler jeg naturligvis ikke. Man har nemlig i det offentlige alt for rigelige Erfaringer om Budgetlægning til ikke paa Forhaand at anse Eksporten for undervurderet og Importen for overvurderet. I Balanceplanen regnes der med en Nedgang i Mængde paa 10—15 pCt. Men siger disse stadige Stigninger i Priserne os i Grunden ikke, at der er noget usmidigt i vort Bevillingsudstedelsessystem? I det første Kvartal af 1948 importerede vi f. Eks. for godt 27 Mill. Kr. Metervarer. Balanceplanen regner med en samlet Import i 1948 paa 138 Mill. Kr. af disse Varer. Handelsaftalerne skaber formentlig ogsaa dertil svarende Købsmuligheder.

Burde man da ikke udstede Bevillingerne for hele Perioden for at undgaa Prisstigningerne i den sidste Del af den? Jeg ved naturligvis, at denne Tanke maa modificeres i Forhold til Lande, med hvilke Traktaterne indeholder Betingelser om Balance paa ethvert Tidspunkt i Aftaleperioden. Den Forbedring, som Nationalbankens Valutabalance ultimo April 1948 er Udtryk for — ca. 200 Mill. Kr. — og den Sparsommelighed, som Vareforsyningsdirektoratet synes at udvise med Bevillingerne, kan i alt Fald tyde paa, at vi er inde i en Praksis, der holder vore Køb for stærkt tilbage og dermed gør dem dyrere og Fordelingen vanskeligere. Balanceplanens Forudsætning er nemlig ikke Ligevægt paa Handelsbalancen, men kun paa Betalingsbalancen. Og Ligevægten opnaas ikke alene ved at trække paa allerede bevilgede udenlandske Laan, men kan oven i Købet kun opnaas ved at foruddiskontere en Marshall-Hjælp inden for et — om end beskedent — Beløb paa 150 Mill. Kr. Derom vil jeg sige, at hvis denne Balanceplan virkelig er fuldstændig rigtig, hvis Skønnet altsaa viser sig at være rigtigt, saa er den egentlig alarmerende, eller rettere, saa er Balancesituatio-

nen stadig alarmerende. For vi ved jo endnu meget lidt om, hvor mange af disse Marshall-Penge vi skal have som Gave, og hvor mange vi skal have som Laan. Vi har allerede nu en Dollargæld paa ca. 850 Mill. Kr., som vi allerede nu i høj Grad mærker vor Uformuenhed over for. En yderligere Gældsætning er kun forsvarlig, hvis vi anvender de laante Midler til produktive Formaal, og hvis vi i øvrigt indretter os paa, at vore indre Forhold ikke gør Marshall-Hjælpen akkurat lige saa forgæves for os, som Englands store Dollarlaan blev for det.

Maa jeg i denne Forbindelse sige til det ærede Medlem Hr. Holger Eriksen, at naar han var saa glad over, at vi havde faaet en Regering, som ikke vilde føre os længere ud i Gældsætning end den forrige, er jeg ikke overbevist om, at den høje Regering ganske vil være enig med det ærede Medlem. For jeg vil tro, at den høje Regering vil tage imod Marshall-Pengene, selv om en Del af dem ydes som Laan. Og naar det ærede Medlem glædede sig over, at denne Regering dog ikke havde skabt Valutapuklen, saa beder jeg det ærede Medlem om at være rigtig opmærksom med Hensyn til Bevægelserne for denne løse Kredit, som England har givet os. Det ærede Medlem vil utvivlsomt opleve, at den højtærede Regering er parat til at trække dette Beløb helt op til den yderste Grænse, hvis det skulde vise sig, at der blev Knaphed paa Sterling. Jeg gaar ud fra, at det simpelt hen er en af Forudsætningerne for den Balanceplan, der er forelagt, at den løse Kredit udnyttes. Nej, det, der er det farlige for os, er, at naar vi faar Hjælpen, viser det sig, at vi ikke har haft Olie paa Lampen til at modtage den, og at det viser sig, at vi kan komme i den Situation, at Marshall-Hjælpen for os ikke bliver mere værd, end Dollarlaanet var for England i sin Tid, fordi vi ikke har bragt vore indre Forhold i Orden til at modtage den.

Den højtærede Handelsminister forudser i Balanceplanen en relativ Nedgang i Industrieksporten, og Grunden til hans Forsigtighed er, at de høje Priser eller, sagt paa anden Maade, vort nuværende høje Omkostningsniveau allerede nu volder vor Industrieksport Hindringer. Jeg er overbevist om, at der hermed er hejst det første Stormvarsel for vor Eksport. Den høje Regering gør i Grunden vel i at iføre sig Olietøj og Sydvest over for de økonomiske Muligheder, der ligger foran os. Det ærede Medlem Hr. Holger Eriksen talte om alle de heldige Omstændigheder, den nu-